

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Romæ, MDCCXVIII**

Casus III. Argumentum. An liceat Patrono ad libitum, & ad nutum amovere
Rectorem seu Curatum Ecclesiæ Parochialis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72203](#)

cedebant, attento quod Septimius sacerdota Cappellania à Troilo privatus fuit nulla urgente legitima, & necessaria causa, cuius concursus indispensabiliter requiritur, quando amotio non sit ab ipso met Patrono, sed ab alio, qui jus istud sibi competere prætendat, ut contra Episcopum removere contendentem Rectorem à Beneficio amovibili ad nutum Patronorum resolvit Sac. Congregatio Concilii in una Civitate. relata per Garz. de Benefic. part. I. cap. 2. num. 94. in fine.

13 Absque eo, quod pro causa assignari possit, quod Septimius ab anno 1699., quo fuit à Marchione Pompeo nominatus usque ad annum 1707. Missas nunquam celebraverit, quia ultra quod talis defecas non Septimio, sed Pupillo profuit, dum iste pro Missis non celebratis compositionem obtinuit in Tribunalis R. Fabricæ; Placuit responsio, quod ille non evenit culpa Septimii, sed ex eo, quod super effectibus pro hisce Cappellaniis; destinatis supervenerunt sequestra ad instantiam Creditorum laudatae Reginæ Summario Septimii num. 9., & 10., itaut, cum ipse nunquam potuerit exigere emolumenta Cappellania, impunè potuit celebrationis onus negligere, un bene probat Pasqualig. de Sacrific. nov. leg. q. 981. n. 3., & 5. cum ibi allegatis.

Atque ex his Domini censuerunt dannam esse manutentionem Septimio, de cuius possessione etiam abunde constat, dum tamquam Cappellania Possessor recognitus fuit in Tribunalis Rev. Fabricæ, ubi pariter actus possessoriis exercuit petendo compositionem pro Missis non celebratis dicto Summario num. 15. Quamvis de cætero eidem sufficeret acceptatio nominationis ad sui favorem à Marchione Pompeo emissæ, eo quia in hisce juribus incorporalibus sola possessio animo retenta exuberat ad obtainendam manutentionem Gloff. in l. 1. §. Ultimo verb. possidet ff. uti possidetis Rot. penes Postb. de manut. decij. 188. num. 5., & coram Cerro decr. 180. nu. 10. Non attento, quod Moschenus præcesserit Septimum in celebrazione Missarum per septem dies, quia hæc possessio qualiscumque sit, cum stante bono jure Septimii resolvatur in meram intrusionem, jure merito in nulla confide-

ratione haberi promeruit, ut alias respondit Rot. dec. 1258. num. 2. cor. bo. me. Emerix. jun., & in Forolivien. prætense Comenda 5. Maij 1706. S. fin. cor. R.P.D. meo Kaunitz.

Et ita utraque &c.

ARGUMENTUM.

An liceat Patrono ad libitum, & ad nutum amovere Rectorem, seu Curatum Ecclesiæ Parochialis?

S U M M A R I U M.

- 1 Patronus non potest amovere Rectorem, seu Curatum Ecclesiæ Parochialis ad nutum, & num. 3.
- 2 Vicarii deputati ad actuale exercitium, Cure ab habentibus Curam habitualem Animarum, necnon Prælati Regulares sunt ad nutum amoviles.
- 4 Testes nulliter examinati non probant.
- 5 Parochus non obstante consuetudine non potest ad nutum amoveri, & finē ulla causa.

C A S U S I I I.

Communitas Castris Montis Bifi existens in quasi possessione amovendi Curatum, seu Rectorem Ecclesiæ Parochialis pro libito, & ad nutum, qui annuatim supplicationem porrigit consuevit pro sui confirmatione; Amovere intendebat Curatum pro libito, & inconsulto Episcopo, qui ex munere Pastoralis officii decrevit ne imposterum Animarum Curam obeuentes amoverentur ipso inconsulto. Qua de re habito recursu per dictam Communitatem ad Sacram Congregacionem Concilii, fuit disputatum dubium: An liceat Communitatì amovere Cappellatum, seu Curatum ad nutum, seu potius ex causa, in casu &c.

- 1 Negativè quoad primam, & affirmativè quoad secundam partem ex causa cognoscenda per Episcopum respondentem sentiebam, studens in hac Causa apud R.P.D. Petra tunc Sacrae Congregationis Concilii Secretarium; Constat enim ex actu visitationis, & ex attestacionibus duorum Testium, & ex aliis documentis, in quibus fit mentio de Cura Animarum Ecclesiam Castris Montis Bifi esse Parochiale, & ejus Cappellanum habere annexam

nexam Curam Animarum tam actualēm, quām habitualem, dum Cura habitualis esse non potest penēs Communitatem dīcti Castri ex Laicis compositam deputantem, seu nominantem ipsum Cappellānum; Ac proinde licet Prælati Regulares, Sacerdotes deputati sub annua, vel menstrua mercede pro Missis celebrandis. Cappellani Curati, seu Vicarii deputati ad actualē exercitium Curæ ab habentibus Curam habitualem Animarum, & quibus Cura non confertur in titulum, sint ad nutum amovibiles, juxta casus distinctos à Card. de Luca dīc. 80. de Benefic. per tot. & antea firmatos ab Ancharan. in cap. cū non ignore de præben. Garz. par. 1. cap. 2. num. 94. Pignattell. consult. 143. n. 11. & seqq. tom. 9. tamen Cappellanus, cui incumbit Cura tam actualis, quām habitualis Animarum deputatus à non habente Curam habitualem Animarum, sed solum jus illum nominandi, non est per deputantem ad nutum amovibilis, & sinē causa, & inconsulto Episcopo, ut docet Text. in cap. unic. de Cappell. Monach. in 6. superius in Commentario relat. idem Card. de Luca ubi supra, Nicol. in flosculis verb. Cappellanus num. 7. Monacell. formul. for. Eccles. formul. 18. tit. 10. num. 17. Rota decis. 53. num. 62. & 90. coram Peutinger., & ita fuit resolutum à Sac. Congregatione Concilii in Hispanen anno 1626., & à Sac. Congregatione Visitationis Apostolicæ in Causa Romana remotionis Curati Ecclesiae secularis S. Venantii Nationis Camerinnenſis, quæ licet sub die 17. Julii 1692. declarasset licere Officialibus, sive Ministris Laicis præfatæ Ecclesiae Nationalis liberè, ac pro suo arbitrio eligere, & amovere ad nutum Curatum ejusdem Ecclesiae etiam sinē causa, nihilominus repropensa Causa sub die 18. Septembbris dīcti anni 1692. recessit à decisio[n]is, ac declaravit non posse removeri sinē causa cognoscenda per Eīnum Vicarium.

Et quidem si præfata Communitas posset ad nutum sinē causa, & inconsulto Episcopo amovere Cappellanum Curatum; maximum sequeretur absurdum, nempe, quād idem Cappellanus pro munere Pastoralis officii non posset vitia loci reprehendere, cū illico per Consiliarios ejusdem loci, convocato consilio, removeretur.

Non obstat, quād Communitas Montis Busi sit in quasi possessione amovendi ad nutum Cappellanos, seu Curatos dīctæ Ecclesiae Parochialis, quia Testes, qui de ea deponunt, sunt nulliter examinati, utpote absque citatione; unde non probant per Text. in cap. 2. de testibus; Et quia non concludunt in dicto qualitatem hanc necessariam amotionis ad libitum sinē causa, nullam reddunt rationem scientiæ super defectu causæ, ut debent etiam non interrogati, Alex. cons. 136. num. 6. vol. 1., Rota decis. 42. num. 3., & decis. 105. n. 23. coram Ludo vijs.

Et etiam si hujusmodi possessio, & facultas probaretur; Adhuc Cappellanus deputatus non posset ad nutum amoveri, & sinē ulla causa à præfata Communitate. Gonzal. super regul. 8. Cancell. glofs. 5. §. 6. n. 60., & resolutum fuit à S. Congregatione Concilii in Ulixbonen. 18. Septembbris 1597. lib. 9. pag. 34. ubi dictum fuit, quād Parochiani, non obstante consuetudine, Parochum ad eorum nutum amovibilem præsentare non possiat; Ideoque omnino præsentare debeant Sacerdotem, qui perpetuus Rector instituatur.

Et ita fuit resolutum ab eadem S. Congregatione in Spoleana juris amovendi Curatum 8. Julii 1713.

ARGUMENTUM.

Vicarii deputandi in Ecclesiis Parochiali bus pleno jure unitis Monasterio Regularium an sint deputandi per Abbatem perpetui, seu potius temporanei, & an deputari possint in Vicarios etiam Regulares, & an unus Vicarius interfiri possit pluribus Parochiis pleno jure unitis Monasterio.

SUMMARIUM.

- 1 Vicarii deputandi in Parochiis pleno jure subjectis Monasterio Regularium non sunt deputandi perpetui, sed temporanei, cum consensu tamen Episcopi, & prævio examine, & n. 6. & 7. & 23.
- 2 Unionem Parochie esse subjectivam, & pleno jure factam Monasterio ex quibus defumatur, vide ibi, & num. 3. & 5.
- 4 Unio Ecclesiae Parochialis per seculum efficiuta præsumitur valida.
- 8 Vicarii Ecclesiarum independentium, vel simpli-